

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 392.—10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1882.—ΛΕΠΤΑ 10

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Δημοτική έκπαιδευσίς εν 'Ιωσασίᾳ. 'Εν τῷ «'Αγγελιαφόρῳ τῆς Εὐρώπης» δημοσιεύεται ἡ βέβηρον, ἐν ω̄ ἔκτιθεται ἡ κατάτασις τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Πετρουπόλεις καὶ Μόσχῃ. Κατὰ τοῦτο αἱ μεριὶς ἐξήχατων ἐπιτελεσθεῖσαι πρόσδοτοι: εἰσὶν ἐλάχιστα. Τὸ πρῶτον ἐν Πετρουπόλει σχολεῖον ίδρυθη τῷ 1781 ὑπὸ τῆς αὐτοκρατείας; Αἰκατερίνης, μετὰ ἓντα δὲ ὅλον αἰωνία σχεδὸν, ἥτοι τῷ 1877, τὰ ἐν Πετρουπόλεις ὑπάρχοντα σχολεῖα ἀνήλικον μόνον εἰς 16, τὸ δὲ ἐπιπλέον ἔτος αὐτῇ λοιπον εἰς 23 περιλαμβάνοντα ἐν ὅλῳ 899 μαθητάς. «Ἐκτοτε δέμως, οὗγιρη ὁδηγίης ἐδόθη εἰς τὴν δημοτικὴν ἐκπατέδευσιν. Τὸ τελευταῖον ἔτος ὑπῆρχον ἐν Πετρουπόλεις 88 σχολεῖα περιλαμβάνοντα πλείονας τῶν 4,000 μαθητῶν. Ἀξιοπαρτήρητον δὲ εἶνα ὅτι ὁ ϰωτσικὸς λαός, ὅστις τέως θεωρεῖται ὡς ἀνωμάλη πολυτελεῖαν τὴν ἐκπατέδευσιν διὰ τὰς γυναικεῖς, ἥδη ἥρετο νὰ πεμπτον καὶ τὰ κοράκια εἰς τὰ σχολεῖα καὶ ὑπάρχουσι πόλεις ὅπου ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐξ ἐκπατέρου φύλου εἶναι σχεδὸν ίσος. Ἀλλο ἐνθαρρυντικὸν τεκμήριον τῆς προσδόου εἶναι ὅτι τὰ ὑπάρχοντα ἐκπαιδευτικὰ κατατάσματα δῆσμέραι: ἀποδεικνύονται ἀνεπαρκή εἰς τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, ὃν ίκανον κατ' ἔτος ἀναγκάζονται νὰ μηδέχωνται δι' ἔλλειψιν γάρου.

Οι διδάσκαλοι μορφοῦνται ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀτελῶς· ἐν τοῖς ἱεροσπουδαστηρίοις· αἱ δὲ διδάσκαλισσαι, ἀποτελοῦσαι τοὺς τρίτους τοῦ σόλου ἀριθμού των διδασκαλικῶν, λαμβάνουσαι τὰ διπλώματα αἰτήσαντας ἐν τοῖς παρθένεγγαλείοις ἢ ἄλλοις ἐκπαιδευτικοῖς ἴδρυμασιν. 'Ο μασθίζεις τῶν διδασκαλικῶν ἡδεῖθη οὐ πρὸ πολλοῦ· ἐν Πετρουπόλεις διδάσκαλος ἢ διδασκαλίσσας δημητικοῦ σχολείου λαμβάνει ἑταῖροις; 1800 φράγχα καὶ κατοικίαν ἐν Μόσχῃ δὲ ὁ ἀνώτατος μασθίζεις διὰ μὲν τῶν διδασκαλίων εἴναι φράγχα 2250 ἑταῖρισις, διὰ δὲ τὴν διδασκαλίσσαν 1800 φράγκη.

Οὐδετέρω τῶν πόλεων τούτων ἔχει: Ιδίατον τον κατάστημα διὰ δὲ σγύλετον, ἀλλὰ ἐνοικάζουσα τοιωτὰ περὶ ιδιωτῶν. Τώρα δὲ πρόπτειν νά οἰκοδομήθῃ τοιοῦτον δημόσιον τικόν ἐν Μόργα πρόνυμενον νά περιλάβῃ 400 παιδία.

Μέγα πρόσωπομεν εἰς τὴν φοίτησιν τῶν σχολείων εἶναι ἡ πτωχεία. Διακρινόντος τοιούτου γειμώνου πλεῖστα παῖδες δὲν δύνανται νῦν μετεκδῶσιν εἰς τὸ σχολεῖον δι' ἐλπίες γεννήσανται ποδημάτων· καὶ συγχρήν δύνανται τις νῦν θηρή ἐντὸς τῆς τάξεως πρὸς τοὺς ἄλλους ἐπίπλοις καὶ ἵναντα ζεύγη υποδημάτων, ἀπειλούντων ὑπάρχογουσιν ἕκειταν δανειζόντων τοὺς πτωχοὺς μαθητὰς, διτάντων δίδωσι τὰ ιδιαῖα των πρός διόρθωσιν. Τελευταῖον δὲ συνεπιστῇ ίδιωτικός τις Σύλλογος, οὗ τινος σκοπὸς εἴναι νῦν φροντίζῃ περὶ ἐνδύσεως, διατροφῆς καὶ ἐνδύναμης καὶ κατοικίας τῶν μάρων παιδίων κατὰ τὸν γέροντα τῆς φοίτησιν εἰς τὸ σχολεῖον. Οἱ αὖτος Σύλλογος ἀνέλαβεν τὰ παρέχῃ εἰς τοὺς ἀποφοιτῶντας μαθητὰς καὶ τὰ μέσα ένα βραδύτερον διέχειθεν· καὶ ἐγ οἰονδήποτε ἐπάγγελμα.

Κατὰ τὴν ἔκθεσιν ταῦτην, πρὸς ὅρυσιν μόνον σχολεῖον ἐδιπλανήθησαν ἀπὸ τὸ 1872 πλείονα τῶν 20 ἑκατομμυρίων λιγανῶν στερλίνῶν, ἥτοι περίους ἡμίσιου διεσκευομέριου φρέγκων. Τὸν πολιτικότερον δὲ τούτον τῶν πεντακισθόλιων συστακών: ἐπηρημούθησε καὶ ἡ αὐξῆσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν. Καὶ οὖτω, ἐνῷ κατὰ τὸ 1870 τὰ προκατατικά σχολεῖα ἡρίθμουσιν 1,900,000 μαθητῶν, σήμερον περιμοσιν ὅπερ τὰ 4 ἑκατομμύρια^τ τὰ δὲ τέσσαρα ταῦτα καταπομπάρια τῶν πάσιν ἀκόλουθοισι: μετὰ μείζονος νῦν πιμελέταις τὰ μαθήματα.

Πρό θέαν έτιδων υπηρεχον έν 'Αγγλία 12,000 διάζευκαλοι πτυχιούοι, ινώ σημερον ζέρεσθαι εἰς 34,000. Καὶ ναί μὲν καὶ ὁ πληθυσμὸς τῆς 'Αγγλίας ηὔησεν έντος τῆς τελευταῖς δεκαετίαις ἀπὸ 33-34 οιο, ἀλλὰν ὁ γράψας τὴν έκθεσιν ἔλεγεν ὑπὸ ὅψει τὴν διερρόχητα τεύχη, ἔνεκα δὲ τούτου ἐποιήσατο τοὺς υπολογισμοὺς αὐτοὺς σχετικῶς πρὸς τὴν

ἐν ἔτει 1870 συνταχθεῖσαν ἀπογραφήν, καὶ οὐχί ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πρὸ δύο ἑταῖρων γενομένης.

— Καὶ ἄλλους ἴσθμοις ἡ δόρυξ τοῦ θρόνου μελετωμένη ἐν Γαλλίᾳ, εἰναὶ δὲ οὐτοῖς δύσθμοις τῆς Μελλάκας ἐν τῇ Ἰγδονίᾳ, ὁ χωρίζων τὴν Θάλασσαν τῆς Βεγγάλης ἀπὸ τοῦ κινεζικοῦ πελάγους.

Καρό^η ἀ γρίφει ή γαλλική "Εφημερίς τῶν συζητήσεων", ή ίδια τῆς διατρήσεως τοῦ ιερού τούτου, ἣν ἐν Παρισίοις ὑπεστήριξεν ἐπὶ Nouvelle Revue^η καὶ ἐπολλέται γεγράφαται διαλέξειν ὁ Deloncle, φαίνεται πολὺ βαντεῖ εἰς πραγματοποίησιν.

Κατὰ τὰς νεωτέρας ἐπιγένεις, ὃ ἐν Σάκη Γάλλος πρόξενος Harmand, ὁ ἀκάματος, ἐξερευνήτης τῆς Ἰνδούσιας χερσοῦ, καὶ δὲ οὐ Deloncle, χάρις εἰς τὰ τελέντα εἰς τὴν διάσησιν των μέσα παρὸν τοῦ βασιλέως, τοῦ Σάκη, ἐξήτασεν ἐπιτοπίων; τὸ μέρος, διπού πρόκειται νὰ κατατεκνευσθῇ ἡ μελετωμένη ιδιοτύπως.

Καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα οὐδεμίαν οὐ παρουσιάσῃ οὐσιολίαν ἢ διεργατικήν αὐτήν, ἃς τὴν διωρυχήν, ὡς διεκρήνουσέν οἱ βασιλεὺς τοῦ Σιάμ, θέλει παρχωρῆσαι: πρὸς τὸν κ. Λεοσέφ.

— Η ρωσική έφημερίς «Ψωνή» αγγέλλει ότι ενώ, σ- λίγου τίθεται εἰς ἐνέργειαν δύο περχαυκάσιος σιδηροδρόμος

δό μέλλων νὰ συνδέσῃ τὴν Μαύρην Θάλασσαν μετὰ τῆς Κα-
σπίας. Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς ὑποδεικνύει τὰς μεγάλας ωραῖες-
ας, ἃς ἔκ τούτου θέλει ἀρσοῦ ή Ἱωσήφ, εἰς ἣν ὅτι εἰσά-
γεται· νῦν ὡς μόνον ὁ ἐκ τοῦ Κυνάσου πλοῦστος, ἀλλὰ καὶ
ὁ Ἑράπητος τῆς Ἀσίας. Διὸ τοῦ σιδηροδρόμου τούτου ἀ-
ποκριθεῖσται, λέγει, ἡ ἀρχαία μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἰνδि-
ῶν δόρση.

— Τινὲς τῶν ἐν Κίνα πόλεσιν εἰς μᾶλλον πρωτοεμενεῖται πολλάν τὸν Ἐλέρωπην. Οὗτοι μία καὶ αὐτῶν, ἡ Σαγκάν, ἢ μᾶλλον ἡ Ἑρώπαξικὴ αὐτῆς συνουσία, φωτίζεται διὰ ἡλεκτρικοῦ φωτὸς πρὸς μεγάλην ἔκπληξιν τῶν Κινέζων, οἵτινες ἀθρόοι σπεύδουσι πρὸς τὸ μέρος τοῦτο τῆς πόλεως, σηπωποὶ θυμῷσασι τὸ νεοφύτον θαυματού τῶν Βερβέρων τῆς Δύσεως.

— Εἰδικὴ τις ἐπιτροπεία συστάσσει τῇ διατάχῃ του υπουργείου τῆς Γεωργίας ἐν Γαλλίᾳ ἀναγραφεῖ προσεχέσθαι Παρισίων εἰς Ἰαπωνίαν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ του νῦν μελετήσθαι τὸν τρόπον τῆς ἐν τῇ γύρφῳ ἔκεινη καλλιεργείας τῆς ἀμπέλου.

Κατὰ τὰς σταλεῖσας πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἐκδόσεις, εἰδός τι ἀμπέλου ἐν Ιαπωνίᾳ καλλιεργεῖται: μεχρις Σύους ἔνθα ἡ θερμοκρασία φύεται κάτω τοῦ μηδενικοῦ.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπείας ἔνετάλησαν νά μελετήσωται και κατὰ πόσον είναι δυνατόν νά ἐγχαρακτηθῇ ἐν Γαλλίᾳ τὸ εἶδος; τοῦτο τῆς ἀμπέλου. Ουν ἐπιτυχίᾳ, οὐ δύνανται νά καλλιεργῶσι τὴν ἄμπελον ἀνά πάσαν τὴν Γαλλίαν.

— Ἀνεκαλύψθη πρό τινος ἀνέκδοτον τι ποίημα τοῦ ποιητοῦ Ἐρρίκου "Αἴγε.

"Εν τινι πωλήσει σπανίων αὐτογράφων, ήτις γενήσεται

προσεγχώς ἐν Βερολίνῳ οὐ περιλαμβάνεται καὶ τὸ πρωτότυπον χειρόγραφον, τοῦ Buch der Lieder". Ἐν τούτῳ εὑρίσκεται τὸ περὶ οὐδὲ λόγους ποίημα, οὗτον πιθανῶς δὲν θίλει βραδύνεις ἡ δημοσίευσις.

Ἐγ ταῦτα ἔννοιαν Επιδαύρῳ ἀναπειραφαῖς ἀνευρέθησαν ἐσχάτως κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ π. Καβδόδια, τοίχοι κολοσσαῖαι ἀγάλματα, δύο γυναικεῖς, δύο ἐν διοικεῖσσαι πρὸς ἄγαλμα τῆς Λιδίας καὶ ἐν ἀνδρικοῖς περιστοῦν ἥματιν θωρακοφόρον αὐτοκρήτορα φέροντας ὁραῖς· ἵνα τοῦ θωρακοῦ γλυφές, κεπαλῆν γοργόνος, γρῦπας, τροπεῖα, ἀσπίδα καὶ ἄλλα. Ἀπεκαλύψθη πρὸς τούτους μέγα πρωτοφανὲς οἰκοδόμημα περιφερεῖς, περιβαλλόμενον ὑπὸ τρίῶν σειρῶν κιονῶν, ὃν ἦ μὲν πρώτη θωρακοῦ, ἡδὲ δευτέρη ιωνικοῦ, καὶ τὴν τρίτην κορυναῖον ἀρχαῖον ῥύμοιο. Τὸ μεραράντινον τοῦτο οἰκοδόμημα, οὐτίνος τὸ ἀρχιτεκτονικὴ μέλη ἀμιλλῶνται πρὸς τὰ τοῦ Ἐρεχθίου κατὰ τὴν λεπτότητα τῆς ἐργασίας καὶ τὸ κάλλος τοῦ περιγράμματος εἰκάζει δὲ π. Καβδόδιας ὅτι εἶνε νῆ περιγραμμός Θόλος τοῦ Πολυκλείτου, ἣν μετὰ θαυματουργοῦ ἀναφέρει δὲ Πτυχιανίας.

